

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 14. Naturali vi corporis, nec in duobus simul locis positionem, nec
penetrationem dari posse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

est pater mendacii, ita sæpe docet etiam veras sagas, cùm iam deprehensæ sunt, insaniam simulare, vt fingendo morbo euadant, quod sacrilega impietate meruissent. Quin certum est, etiam in ipso sacro tribunali multas eiusmodi Orco mancipatas mulierculas; postquam verè cœperunt confiteri ac resipiscere, subita diaboli suggestione deceptas, omnia ex templo retractare, quæ paulò priùs sponte confessæ sunt; quæ si vrgeantur, vt constanter pergant pœnitentiâ vti, dicunt, se priùs quasi per somnium locutas, nec mentè præsentè fuisse. Ibi Confessarius habet campum pugnandi, instandi, vrgendi, adhortandi, vt bene cœpta non interrumpant, & se tandem tam dira Stygij tyranni seruitute liberent. Cessit multis feliciter ille conatus, animasque amabili constantia & cōstanti charitate lucrati sunt; quas vtiq; fide statim mendacijs adhibita, per lenitatem perdidissent.

§. XIV.

Naturali vi corporis nec in duobus simul locis positionem, nec penetrationem dari posse.

Sed, vt ad rhombum redeamus, etsi

Kk 2

dæmon

dæmon potest efficere dictis modis monstra ex hominibus, animaduertendum tamen est, quid agat, quando specie picæ, mustelæ, aut bufonis, vel etiam muris, aut felis, alteriusuè parui animalis tales sibi videntur apparere. Nam quemadmodum ipse non potest loca distantia ab inuicem, non occupato medio, simul implere, & idcirco nec vnum corpus in duobus locis disiunctis simul collocare; ita neq; potest quantitatem corporum sic mutare, vt inde partium penetratio sequatur. Quia id natura non permittit, & meritò cum Aristotele D. Thomas reclamationat. Potest vtrumque Deus, vel diuina virtute Angelus; ita enim S. Nicolaus, S. Agatho, S. Benedictus, S. Ambrosius, S. Franciscus infinita Dei virtute, simul in duobus locis visi sunt; & D. Chrysostomus ait, Habacuc ab Angelo demissum & reductum ex lacu clauso, & sigillis integris manentibus; docetque cum D. Augustino fides, ita Christum Dominum post resurrectionem, ad discipulos clausis ianuis ingressum; sicut & clauso manente sepulchro resurrexit; & illo claustro virginali in lucem prodijt. Potest hæc Deus naturæ dominus, & in

Pet. Thy-
ræus l. 2.
de spirit.
appar.
c. 6. & 7.

S. Chryf.
orat. de
incredu-
lit. D.
Thomæ.
S. Augu-
stin. tract.
121. in
Ioan.
Ioan. 20.
19.

virtute

virtute Dei Angeli boni; at spiritus mali neutrum possunt, quia nihil possunt supra vires naturæ. Quare, si Pythagoras, eodem tempore, in duabus urbibus conspectus est, ut de eo Origenes tradit; si Imperatori patri filium suum exhibuit Theodorus monachus, ut scribit Zonaras, apparitiones illæ ab Angelis malis procuratæ, ad speciem tantum visæ, re ipsa præstigiolæ fuerunt. Facile est dæmoni, personam alterius exprimere & præsentare, si Deus permittat; sicut & à bonis Angelis fieri posse, negari nequit. Quin & quando venefici sibi videntur in cicadas, mustelas, picas, immò & formiceas contrahi, & per tenuem rimam in conclave alterius irrepere, aut etiã per ianuas clausas, vel per circulum carbone in muro designatum ingredi, tunc vel dæmon eorū dormientium vices agit; vel eos dementatos occulit per glaucoma, ne toti videantur, monstratoque tantum mustelæ alteriusve animalis corpore, cetera præstigijs tegit, & ianuam, vel fenestram, vel aliam per muros rimam totius corporis capacem latenter aperit, lapidibus alijsve obstaculis, non minore dexteritate, quàm

Orig. lib.
6. contr.
Celsum,

celeritate, exemptis, atque in suum locum pari velocitate repositis, viam intrandi exeundi que facit. Potest autem, vt supra dixi, species visivas, ne in oculos astantium perueniant, per corporis alicuius interpositionem, vel per nimiam aëris agitationem, impedire; vel corpus illud aliqua ratione vestire, vt tapetibus, vel parieti, vel alij rei simile videatur; vt factum esse credibile est, quando Apollonius Thyanaeus se Domitiani oculis subduxit. Neque aliud fuisse putem Persei clypeum, apud Græcos; aut Gygis anulum, apud Ciceronem, quàm dæmonis talem fraudem, qui mediante solùm motu locali, & per eum actiua

passiuis applicando potest esse causa talium mutationum. Nulla enim est proportio spiritus extra omnem materiam subsistentis, ad corporeas qualitates ex potentia materiæ, vel subiecti materialis immediatè educendas. Sumit ergo agentia & patientia naturalia, ea que applicans, facit, vt talia, vel talia monstra, vel non monstra producantur. Atque ita satis explicatas puto artes mali spiritus etiam ex alijs monstra facientis. Vnde nunc expeditum erit, ad contrariæ sententiæ argumenta respondere.

§. XV.

S. Thom.
I. p. q. 110.
a. 2. ad 2.
& 3. & a. 3.
ad 2. Ga-
briel
Vasq. 1. p.
disp. 218.
c. 3.